

Słowo na niedzielę 3 maja 2020 roku- IV Niedziela Wielkanocna

(Dz 2,14a.36-41; Ps 23(22), 1-6; 1 P 2,20b-25; J 10,1-10)

Jezus jako Dobry Pasterz kocha swoje owce. Pragnie, byśmy się nawrócili do Niego i mieli życie wieczne w obfitości.

Święty Łukasz- autor Dziejów Apostolskich opisuje pierwsze wystąpienie Św. Piotra po Zesłaniu Ducha Świętego. Słowo Boże w ustach Piotra objawiło swoją potężną moc i skuteczność. Słuchanie Ewangelii domaga się od słuchaczy przyjęcia odpowiedniej postawy, otwarcia się na Ducha, który działał w Jezusie. Ten sam Duch działa także przez apostołów i uczniów Chrystusa. Piotr wzywa mieszkańców Jerozolimy do nawrócenia. Jest to kluczowa postawa człowieka, który uwierzył w prawdziwość słów wypowiedzianych przez Piotra. Nawrócenie ma być połączone z przemianą życia, która wyrażała się w przyjęciu chrztu. W pierwotnym Kościele na pierwszym miejscu była wiara, która zostawała potwierdzana przez przyjęcie chrztu. Osoba ochrzczona otrzymywała w darze Ducha Świętego, dzięki któremu mogła wzrastać w wierze i odważnie ją wyznawać. Chrzest był udzielany w Imię Jezusa Chrystusa, co było też formułą wyznania wiary chrzczonego.

Psalm ten napisał Dawid w czasie, gdy sam był pasterzem owiec. Jest to pełen ufności psalm ukazujący Boga jako Pasterza. Bóg czuwa nad swoim ludem, który podróżuje, zapewniając mu szczęście. Jego dom staje się upragnionym pastwiskiem, gdzie owce znajdują wodę, życiodajny pokarm i odpoczynek. Dawid wskazuje, że świątynią czasów ostatecznych jest zmartwychwstały Chrystus. W psalmie tym mamy znaki obecności Dobrego Pasterza w sakramentach- są to : oliwa, chleb i wino. Jeśli zaufamy Dobremu Pasterzowi, to będziemy doświadczać dobroci i łaski przez wszystkie dni naszego życia. Ostateczną nagrodą będzie zamieszkanie w domu Pana – w niebie.

Według Listu Św. Piotra chrześcijanin ma czynić dobro. Taka postawa podoba się Bogu. Piotr jednak zapowiada, że na wyznawców Chrystusa spadną cierpienia. Jest to jakby znak przynależności do Jezusa. Przyjmując ból, cierpienie, czy prześladowanie chrześcijanin staje się podobny do Chrystusa. Ukazując mękę Chrystusa korzysta ze słów Starego Testamentu pochodzących z proroctwa Izajasza – pieśń o Słudze Pańskim. Piotr podkreśla cierpliwość Mesjasza w znoszeniu cierpień i przeciwności,- stawiając Go nam za wzór życia. Chrystus poniósł nasze grzechy na krzyż, byśmy byli z nich uzdrowieni. Zachęca chrześcijan do nawrócenia się do Pasterza, który strzeże także naszych dusz.

Św. Jan w Ewangelii ukazuje Jezusa jako Dobrego Pasterza. Nawiązuje tym do psalmu 23. Jezus przyszedł na świat, aby oddać życie swoje za powierzone Mu owce. W tym obrazie pokazuje doskonałą harmonie panującą w relacji pomiędzy pasterzem a owcami. Tak jak owce wołane po imieniu idą za swoim pasterzem, tak uczniowie podążają za Jezusem. Słowa Jezusa, w których utożsamia siebie z bramą i pasterzem są w pewnym

sensie nauką o Kościele i jego wiernych. Jezus jest bramą, ponieważ tylko przez Niego można dojść do Ojca. To Jego nauka jest tą bramą, przez którą trzeba przejść, aby mieć wspólnotę z Chrystusem i dostąpić życia wiecznego. Jezus jest też pasterzem, ponieważ prowadzi wiernych do Ojca, karmi ich swoim Słowem, opiekuje się nimi, a przede wszystkim oddaje za nich swoje życie. Oddanie życia jest ideałem miłości, która powinna cechować uczniów Jezusa we wzajemnej relacji.